

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 1 lipca 2004 r.

w sprawie C-169/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowany przez Regeringsrätten):
Florian W. Wallentin przeciwko Riksskatteverket⁽¹⁾)

(Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Podatek dochodowy — Ograniczony obowiązek podatkowy podatnika otrzymującego niewielką część dochodów w jednym Państwie Członkowskim i zamieszkałego w innym Państwie Członkowskim)

(2004/C 217/12)

(Język postępowania: szwedzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-169/03, której przedmiotem jest wniosek skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Regeringsrätten (Szwecja) o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Florianem W. Wallentinem a Riksskatteverket, orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczącego interpretacji art. 39 WE, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. La Pergola i S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 1 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Art. 39 stoi na przeszkodzie temu, aby ustawodawstwo Państwa Członkowskiego stanowiło, że od osób fizycznych, uważanych za nie mające miejsca zamieszkania w tym Państwie, ale które tam uzyskują dochody z tytułu pracy,

- była pobierana zaliczka na podatek dochodowy, co oznacza, że nie mają one prawa do odliczeń od podstawy opodatkowania, ani do innych odliczeń ani ulg związanych z sytuacją osobistą podatnika,
- podczas gdy podatnicy zamieszkali w tym samym Państwie mają prawo do korzystania z takich odliczeń lub ulg w ramach systemu opodatkowania ich dochodów uzyskiwanych w tym w tym Państwie i za granicą,
- gdy osoby nie zamieszkujące w Państwie opodatkowania uzyskują w Państwie zamieszkania jedynie dochody, które ze swej natury nie są objęte podatkiem dochodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 158 z 5.7.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 8 lipca 2004 r.

w sprawie C-214/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii⁽¹⁾)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa nr 88/609/EWG — Zanieczyszczenie powietrza — Duże obiekty spalania energetycznego)

(2004/C 217/13)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzecznictwa Trybunału”)

W sprawie C-214/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy J.C. Schieferer i G. Valero Jordana) przeciwko Republice Austrii (pełnomocnicy H. Dossi i E. Riedl) mającej za przedmiot stwierdzenie, że nie transponując prawidłowo dyrektywy Rady nr 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 336, str. 1) w brzmieniu nadanym jej przez dyrektywę Rady nr 94/66/WE z dnia 15 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 337, str. 83), Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy w zmienionym brzmieniu, Trybunał (pierwsza izba) w składzie M.P. Jann, przewodniczący izby, A. Rosas, A. La Pergola, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca) i M.K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 pkt 6, 8, 9 i 10, art. 4 ust. 1 w związku z załącznikami III do VII, oraz art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady nr 88/609/EWG z dnia 24 listopada 1988 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania, w brzmieniu nadanym jej przez dyrektywę Rady nr 94/66/WE z dnia 15 grudnia 1994 r.,
  - poprzez ustanowienie, w art. 22 ust. 1 Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen (rozporządzenie wprowadzające ograniczenie zanieczyszczeń powietrza pochodzących z instalacji kotłowych) dotyczącym zachowania jakości powietrza przy kotłach, definicji „jednostki spalania wielopaliwowej”, która odchodzi od definicji zawartej w art. 2 pkt 8 dyrektywy,
  - poprzez brak transpozycji do odpowiednich przepisów krajowych, Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen (ustawy w sprawie ograniczenia zanieczyszczeń powietrza pochodzących z instalacji kotłowych) oraz Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen, definicji „nowego obiektu” oraz „istniejącego obiektu” zawartych w art. 2 pkt 9 i 10 dyrektywy,

- poprzez niekompletne przeniesienie do odpowiednich przepisów wykonawczych dotyczących zachowania jakości powietrza, dopuszczalnych wartości emisji ustalonych w art. 4 ust. 1 oraz w załącznikach III do VII dla dwutlenku siarki, tlenku azotu i pyłu, z uwagi na ich odejście od definicji „paliwa” zawartej w art. 2 pkt 6 dyrektywy, oraz
- poprzez brak prawidłowej transpozycji do Luftreinhaltegesetz für Kesselanlagen oraz do Luftreinhalteverordnung für Kesselanlagen art. 9 ust. 2 i 3 dyrektywy, dotyczących sposobów wyliczenia dopuszczalnych emisji obiektów energetycznego spalania wyposażonych w jednostkę spalania wielopaliwowego, wykorzystujących na własne potrzeby jako samodzielne paliwo lub razem z innymi paliwami pozostałości po destylacji i po procesie rafinacji ropy naftowej.

2) Republika Austrii obciążona zostaje kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 158 z 5.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 8 lipca 2004 r.

w sprawie C-292/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Pojazdy wycofane z eksploatacji — Dyrektywa 2000/53/WE)

(2004/C 217/14)

(Język postępowania: fiński)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-292/03, Komisja Wspólnot Europejskich (reprezentowana przez M. Konstantinidisa i P.Aalto) przeciwko Republice Finlandii (reprezentowanej przez A. Guimares-Purokoski) mającej za przedmiot wniosku o stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269, str. 34), a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy, Trybunał (czwarta izba), w składzie: J. N. Cunha Rodrigues, prezes izby, F. Macken (sprawozdawca) i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 8 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy;
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzeciej izby)

z dnia 1 lipca 2004 r.

w sprawie C-311/03: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 1999/44/WE — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2004/C 217/15)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-311/03, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: D. Martin) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i R. Loosli-Surrans), której przedmiotem jest stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, str. 12), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, R. Schintgen i K. Schiemann, sędziowie, rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 1 lipca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003 r.